

Republika Hrvatska
Visoki kazneni sud Republike Hrvatske
Zagreb, Savska cesta 62

Poslovni broj: I KŽ-Us-27/2025-14

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki kazneni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Željka Horvatovića, predsjednika vijeća, te Maje Štampar Stipić i Marije Balenović, članica vijeća, uz sudjelovanje sudske savjetnice, Nikoline Srpak, zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optuženog Miroslava Sladića i drugih, zbog kaznenih djela iz članka 312. stavka 2. Kaznenog zakona ("Narodne novine", broj: 110/97., 27/98., 129/00., 51/01., 111/03. – odluka Ustavnog suda, 105/04., 84/05., 71/06., 110/07., 152/08. i 57/11. – dalje: KZ/97.) i drugih, odlučujući o žalbama Ureda za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta (dalje USKOK), optuženog Miroslava Slavića, optuženog Igora Sarađena, optuženog Zdravka Rogošića, optuženog Ranka Kovačevića i optuženog Ivica Karoglana, podnesenima protiv presude Županijskog suda u Splitu od 14. lipnja 2024., broj K-Us-23/2016-88, u sjednici vijeća održanoj 9. rujna 2025., u prisutnosti u javnom dijelu sjednice branitelja optuženog Miroslava Slavića, odvjetnika Stipice Jakića, u zamjenu za branitelja, odvjetnika Vinka Ljubičića,

p r e s u d i o j e

I. Prihvaća se žalba USKOK-a, preinačuje se prvostupanjska presuda u oslobađajućem dijelu pod točkom III., na način da se, na temelju članka 452. točke 6. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08., 76/09., 80/11., 121/11. - pročišćeni tekst, 91/12. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 130/20., 80/22. i 36/24. - dalje: ZKP/08.), odbija optužba protiv optuženog Miroslava Slavića, optuženog Igora Sarađena, optuženog Zdravka Rogošića, optuženog Ranka Kovačevića i optuženog Ivica Karoglana da bi:

- 15. travnja 2009. kod rta Ražanj otoka Sušca, okrivljeni pod 1. Miroslav Slavić, okrivljeni pod 2. Igor Sarađen, okrivljeni pod 3. Zdravko Rogošić, okrivljeni pod 4. Ranko Kovačević i okrivljeni pod 5. Ivica Karoglan kao policijski službenici Postaje pomorske policije Policijske uprave splitsko dalmatinske kao članovi posade na službenom plovilu Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske oznake P 101 "Sv. Mihovil", a okrivljeni pod 1. Miroslav Slavić ujedno zapovjednik tog plovila, nakon što su Antuna Šantića zatekli u nezakonitom ribolovu unutar parka prirode "lastovsko otočje" na brodicu oznake 503 UB pronašli mu i oduzeli uz potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta broj 0002153 osam komada rakova vrste Jastog ukupne težine 5 kilograma kao zaštićene vrste čiji je izlov zabranjen do 1. svibnja, zajednički i prema

postignutom dogovoru s nakanom da iste zadrže za sebe, oduzete jastoge nisu vratili u more,

- dakle, kao službene osobe s ciljem da sebi pribave kakvu neimovinsku korist iskoristili svoj položaj i ovlast,

- čime da bi počinili svaki kazneno djelo protiv službene dužnosti – zlouporabu položaja i ovlasti, djelo opisano i kažnjivo po članku 337. stavku. 1. KZ/97.

II. Žalbe optuženog Miroslava Slavića, optuženog Igora Sarađena, optuženog Zdravka Rogošića, optuženog Ranka Kovačevića i optuženog Ivica Karoglan odbijaju se kao neosnovane, te se u pobijanom, a nepreinačenom dijelu potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Županijskog suda u Splitu od 14. lipnja 2024. pod točkom I. izreke, optuženi Miroslav Slavić, optuženi Igor Sarađen, optuženi Zdravko Rogošić, optuženi Ranko Kovačević i optuženi Ivica Karoglan proglašeni su krivima zbog počinjenja kaznenog djela protiv vjerodostojnosti isprava – krivotvorenje službene isprave, opisano u članku 312. stavku 2 u vezi sa stavkom 1. KZ/97., te je svaki od optuženika na temelju članka 312. stavka 1. KZ/97. osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 6 mjeseci, pa je prema optuženicima, na temelju članka 67. stavaka 1. i 2. ("Narodne novine" broj 125/11., 144/12., 56/15. i 61/15. – ispravak, 101/17., 118/18., 126/19., 84/21., 114/22., 114/23. i 36/24., dalje: KZ/11.) primijenjena uvjetna osuda, na način da im se kazna zatvora u trajanju od po 6 mjeseci na koju su osuđeni neće izvršiti, ukoliko u roku od 1 godine po pravomoćnosti presude, ne počine novo kazneno djelo.

1.1. Nadalje je, na temelju članka 63. KZ/97. određeno da će se optuženom Miroslavu Slaviću u slučaju opoziva uvjetne osude u izrečenu kaznu zatvora uračunati vrijeme provedeno u pritvoru od 23. lipnja 2009. do 24. srpnja 2009., a na temelju članka 148. stavka 1. u vezi s člankom 145. stavcima 1. i 2. točkama 1. i 6. ZKP/08. naloženo je optuženom Miroslavu Slaviću, optuženom Igoru Sarađenu, optuženom Zdravku Rogošiću, optuženom Ranku Kovačeviću i optuženom Ivici Karoglanu da plate troškove kaznenog postupka svaki u iznosu od po 500,00 eura na ime paušalne svote, sve u roku od 15 dana od pravomoćnosti presude.

1.2. Pod točkom II. izreke pobijane presude optuženi Miroslav Slavić je na temelju članka 453. točke 3. ZKP/08. oslobođen od optužbe zbog tri kaznena djela protiv službene dužnosti, zlouporaba položaja i ovlasti, opisana u članku 337. stavku 3. u vezi sa stavkom 1. KZ/97., te zbog 3 kaznena djela protiv vjerodostojnosti isprava, krivotvorenje službene isprave, opisana u članku 312. stavku 2. u vezi sa stavkom 1. KZ/97., te je na temelju članka 149. stavka 1. ZKP/08. odlučeno da troškovi kaznenog postupka padaju na teret proračunskih sredstava.

1.3. Pod točkom III. izreke pobijane presude na temelju članka 453. točke 1. ZKP/08. optuženi Miroslav Slavić, optuženi Igor Sarađen, optuženi Zdravko Rogošić, optuženi

Ranko Kovačević i optuženi Ivica Karoglan oslobođeni su od optužbe da bi počinili kazneno djelo protiv službene dužnosti, zlouporabu položaja i ovlasti, opisano u članku 337. stavku 3. u vezi sa stavkom 1. KZ/97., a kažnjivo po članku 337. stavku 3. KZ/97., te je na temelju članka 149. stavka 1. ZKP/08. odlučeno da troškovi kaznenog postupka padaju na teret proračunskih sredstava.

2. Protiv točke III. pobijane presude (oslobađajući dio), žalbu je podnio USKOK, zbog povrede kaznenog zakona (članak 469. stavka 1. točaka 2. i 3. u vezi s člankom 467. točkom 3. ZKP/08.), s prijedlogom da Visoki kazneni sud Republike Hrvatske preinači pobijanu presudu, na način da u odnosu na optuženog Miroslava Slavića, optuženog Igora Sarađena, optuženog Zdravka Rogošića, optuženog Ranka Kovačevića i optuženog Ivicu Karoglana odbije optužbu za kazneno djelo iz članka 337. stavka 1. KZ/97.

2.1. Žalbu je u odnosu na točku I. pobijane presude podnio optuženi Miroslav Slavić po branitelju Vinku Ljubičiću, odvjetniku u odvjetničkom društvu Ljubičić-Vrdoljak i partneri, u Splitu, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o uvjetnoj osudi, s prijedlogom da drugostupanjski sud prihvati žalbu, preinači pobijanu presudu i optuženika oslobodi od optužbe.

2.2. Žalbu je u odnosu na točku I. pobijane presude podnio i optuženi Igor Sarađen po braniteljici Ivani Romic, odvjetnici u Splitu, zbog bitnih povreda odredaba kaznenog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, odluke o uvjetnoj osudi i troškovima kaznenog postupka (članak 471. stavci 1. i 2. ZKP/08.), s prijedlogom da Visoki kazneni sud Republike Hrvatske prihvati žalbu, te preinači pobijanu presudu pod točkom I., na način da optuženika oslobodi od optužbe, a podredno da ukine presudu i predmet vrati na ponovno suđenje, pred potpuno izmijenjeno vijeće.

2.3. Protiv osuđujućeg djela presude (točka I.) žali se i optuženi Zdravko Rogošić po branitelju mr.sc. Željku Gulišiji, odvjetniku u Splitu, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o troškovima, s prijedlogom da se prihvati žalba optuženika, preinači pobijana presuda na način da se optuženik oslobodi od optužbe, a podredno da drugostupanjski sud ukine pobijanu presudu i predmet vrati na ponovno suđenje, odnosno ukoliko drugostupanjski sud odbije žalbu, da optuženiku izrekne znatno blažu sankciju.

2.4. Optuženi Ranko Kovačević žalbu je podnio po branitelju Domagoju Mužiću, odvjetniku u Splitu, protiv točke I. pobijane presude, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka (članak 468. stavak 1. točka 11. ZKP-a, te stavka 3. u vezi s člankom 3. stavkom 2., člankom 9. stavcima 1. i 2., te člankom 419. stavcima 1. i 2. ZKP/08.), zbog povrede kaznenog zakona (članak 469. stavci 1., 2., 3. i 4. ZKP/08., pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja (članak 470. stavci 1., 2. i 3. ZKP/08.), te odluke o kazni (članak 471. stavci 1. i 3. ZKP/08.), s prijedlogom da drugostupanjski sud prihvati žalbu, preinači pobijanu presudu na način da "odbije optužbu" protiv optuženika, a podredno istu ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

2.5. Optuženi Ivica Karoglan žalio se po branitelju Jošku Čehu, odvjetniku u Splitu, u odnosu na točku I. pobijane presude, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog

činjeničnog stanja, te je predložio da drugostupanjski sud prihvati njegovu žalbu, ukine prvostupanjsku presudu te predmet vrati na ponovno suđenje.

3. Na temelju članka 474. stavka 1. ZKP/08. spis je prije dostave sucu izvjestitelju, dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

4. Na temelju članka 475. stavka 1. ZKP/08. o sjednici drugostupanjskog vijeća uredno su izviješteni optuženici i njihovi branitelji jer su to zahtijevali, te državni odvjetnik. Na javnom dijelu sjednice bio je prisutan branitelj optuženog Miroslava Slavića, odvjetnik Stipica Jakić, u zamjenu za branitelja optuženika, odvjetnika Vinka Ljubičića. Sjednici nije pristupio niti jedan od optuženika, kao niti braniteljica optuženog Igora Sarađena, odvjetnica Ivana Romic, branitelj optuženog Zdravka Rogošića, odvjetnik mr.sc. Željko Gulišija, branitelj optuženog Ranka Kovačevića, odvjetnik Domagoj Mužić i branitelj optuženog Ivice Karoglana, odvjetnik Joško Čeh, te državni odvjetnik, koji su bili uredno obaviješteni o sjednici, pa je sjednica održana sukladno odredbi članka 475. stavka 3. KZ/11. u njihovoj odsutnosti. Branitelj optuženog Miroslava Slavića u cijelosti je ostao kod navoda iznesenih u žalbi.

5. Žalba državnog odvjetnika je osnovana, dok su žalbe svih optuženika neosnovane.

U odnosu na žalbu državnog odvjetnika

6. U pravu je državni odvjetnik kada ističe da je u odnosu na točku III. pobijane presude, u kojoj je prvostupanjski sud oslobodio sve optuženike od optužbe da bi počinili kazneno djelo iz članka 337. stavka 3. u vezi sa stavkom 1. KZ/97., došlo do povrede kaznenog zakona iz članka 469. stavka 1. točke 3. ZKP/08., jer da su u činjeničnom opisu pod točkom III. pobijane presude, opisani svi bitni elementi kaznenog djela iz članka 337. stavka 1. KZ/97., pa kako sud nije vezan pravnim opisom kaznenog djela, da je bio ovlašten izmijeniti pravni opis kaznenog djela iz članka 337. stavka 3. u vezi sa stavkom 1. KZ/97., u pravni opis kaznenog djela iz članka 337. stavka 1. KZ/97.

6.1. Tako se u činjeničnom opisu navodi da su optuženici kao službene osobe, nakon što su zatekli Antuna Šantića u nezakonitom ribolovu, "pronašli i oduzeli uz potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta osam komada rakova jastog, ukupne težine 5 kilograma", kao zaštićene vrste čiji je izlov zabranjen do 1. svibnja, te "zajednički i prema postignutom dogovoru s nakanom da iste zadrže za sebe, oduzete jastoge nisu vratili u more", pa i po stavu ovog drugostupanjskog suda, iz takvog činjeničnog opisa u potpunosti proizlazi da su optuženici kao službene osobe, postupali upravo s namjerom pribavljanja neimovinske koristi sebi, te su time što jastoge nisu vratili u more, istu korist sebi i pribavili (neimovinsku), na koji način su iskoristili svoj položaj i ovlast, čime su ostvarili sve bitne elemente kaznenog djela opisanog u članku 337. stavku 1. KZ/97. Kako sud nije vezan zakonskim opisom i pravnom kvalifikacijom djela, već samo činjeničnim opisom, trebalo je, kako to ispravno u žalbi navodi državni odvjetnik, zakonski opis i pravnu kvalifikaciju djela uskladiti sa činjeničnim opisom djela, u kojem se ne navodi imovinska korist (obzirom na predmet kaznenog djela), te optuženike presuditi za kazneno djelo iz članka 337. stavka 1. KZ/97.

6.2. Isto tako, u pravu je žalitelj da je u odnosu na kazneno djelo iz članka 337. stavka 1. KZ/97., s obzirom na propisanu kaznu zatvora za to kazneno djelo u trajanju do 3 godine, te rokove zastare propisane u članku 81. stavku 1. alineji 5. i članku 81. stavku 3. KZ/11. nastupila zastara kaznenog progona 15. travnja 2021.

6.3. Slijedom svih utvrđenih činjenica, ovaj drugostupanjski sud prihvatio je žalbu državnog odvjetnika zbog povrede kaznenog zakona, te je preinačio prvostupanjsku presudu pod točkom III. na način da je na temelju članka 452. točke 6. ZKP/08. odbio optužbu protiv optuženog Miroslava Slavića, optuženog Igora Sarađena, optuženog Zdravka Rogošića, optuženog Ranka Kovačevića i optuženog Ivica Karoglana, da bi počinili kazneno djelo iz članka 337. stavka 1. KZ/97., zbog nastupa zastare kaznenog progona.

U odnosu na žalbe optuženog Miroslava Slavića, optuženog Igora Sarađena, optuženog Zdravka Rogošića, optuženog Ranka Kovačevića i optuženog Ivicu Karoglana, zbog kaznenog djela iz članka 312. stavka 2 u vezi sa stavkom 1. KZ/97.

7. Optuženi Miroslav Slavić smatra da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP/08., jer da u pobijanoj presudi nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, a oni koji su navedeni da su posve proturječni, pri čemu se poziva na snimljene razgovore između njega i svjedoka Vujića, njega sa svojom djevojkom te sa Ivicom Karoglanom, pa smatra kako ih je prvostupanjski sud pogrešno ocijenio i pogrešno vrednovao, pri čemu zapravo upire na žalbenu osnovu pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, o čemu će biti riječi prilikom obrazlaganja te žalbene osnove.

7.1. Optuženi Igor Sarađen, optuženi Zdravko Rogošić i optuženi Ranko Kovačević žale se na sve modalitete bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP/08., citirajući zakonski tekst navedenog članka, bez konkretnog navođenja u čemu bi se ista sastojala, no ista povreda nije počinjena jer je prvostupanjski sud za svoju odluku u odnosu na sve optuženike iznio jasne i neproturječne razloge, koji su rezultat utvrđenih činjenica, utemeljenih na provedenim dokazima, jasno je naveo kojim dokazima i zašto vjeruje, a kojima ne i zašto, izreka pobijane presude je jasna i neproturječna samoj sebi i razlozima presude, iz nje proizlaze svi bitni elementi kaznenog djela za koje su optuženici proglašeni krivima, opis radnji izvršenja kaznenog djela, te ne postoji proturječnost o odlučnim činjenicama o onome što se navodi u razlozima presude o sadržaju isprava i zapisnika s iskazima danim u postupku i samih isprava i zapisnika.

7.2. Optuženi Miroslav Slavić također navodi da se pobijana presuda temelji isključivo na jednom dokazu i to na snimkama telefonskih razgovora nastalim korištenjem posebnih dokaznih radnji prema navedenom optuženiku, dok optuženi Igor Sarađen i optuženi Zdravko Rogošić, uz to, smatraju i da su snimke telefonskih razgovora nezakonit dokaz, jer da su posebne dokazne radnje bile određene samo u odnosu na optuženog Miroslava Slavića (kako to navodi optuženi Zdravko Rogošić), a ne i u odnosu na ostale optuženike, pa drže da se na takvom dokazu ne može temeljiti sudska odluka, iz kojih navoda proizlazi da se žale i zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 2. ZKP/08., budući se prema njihovim navodima presuda temelji na nezakonitom dokazu, pa je time i teško povrijeđeno pravo

na pravično suđenje zajamčeno Ustavom i Konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

7.3. Suprotno žalbenim navodima optuženog Igora Sarađena i optuženog Zdravka Rogošića, u kojima navode da su snimke telefonskih razgovora nastale na temelju posebnih dokaznih radnji, u odnosu na njih nezakonit dokaz, jer prema njima posebne dokazne radnje nisu bile određene, treba reći da se ne radi o nezakonitim dokazima iz članka 10. stavka 2. točaka 1. - 4. ZKP/08., na kojima se ne može temeljiti sudska odluka.

7.4. Točno je, kao što žalitelji navode, da su posebne dokazne radnje bile određene samo prema optuženom Miroslavu Slaviću, no ono što se saznalo slušanjem tih razgovora, suprotno žalbenim navodima, ne predstavlja nezakonit dokaz u odnosu na ostale optuženike, jer su posebne dokazne radnje zakonito određene u odnosu na optuženog Slavića, te se upravo na temelju snimki tih razgovora, na zakonit način došlo do relevantnih saznanja o konkretnom kaznenom djelu i osobama koje su sudjelovale u njemu. Također, nije u pravu žalitelj Zdravko Rogošić da se rezultati posebnih dokaznih radnji ne mogu koristiti protiv njega, iz razloga što je na kraju "otpalo kazneno djelo zlouporabe položaja i ovlasti te ostalo samo kazneno djelo krivotvorenja službene isprave, a koje djelo ne spada u katalog kaznenih djela zbog kojih se rezultati posebnih mjera mogu koristiti u kaznenom postupku i prema trećim osobama koje nisu bile pod tim mjerama", budući su, suprotno žalbenim navodima, za određivanje posebnih dokaznih radnji bitna kaznena djela koja su se inkriminirala optuženicima u vrijeme određivanja istih, a radilo se između ostalih i o kaznenom djelu iz članka 337. stavka 3. u vezi sa stavkom 1. KZ/97, koje ulazi u katalog kaznenih djela zbog kojih se posebne dokazne radnje mogu odrediti, pa su iste bile po svemu zakonite.

7.5. Nadalje, nisu točni niti žalbeni navodi da se pobijana presuda temelji isključivo na snimljenim razgovorima koje optuženi Miroslav Slavić vodi sa svojom djevojkom, s Josom Vujićem i optuženim Ivicom Karoglanom, već iz obrazloženja pobijane presude jasno proizlazi da se ista temelji i na drugim dokazima, a o čemu će biti više riječi pod žalbenom osnovom pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

7.6. Iz žalbenih navoda svih optuženika vidljivo je, da postupovni prigovori u velikoj mjeri interferiraju s brojnim činjeničnim prigovorima, pa kroz jedne i druge, žalitelji u suštini žele uvjeriti ovaj drugostupanjski sud da oni nisu počinitelji predmetnog kaznenog djela, te nastoje dovesti u sumnju ispravnost činjeničnih utvrđenja suda prvog stupnja sugerirajući pritom da je sud prvog stupnja snimljene razgovore i iskaze svjedoka u pobijanoj presudi na selektivan način ocjenjivao, čime da je činjenično stanje nepotpuno i pogrešno utvrdio.

7.7. Kako dakle, nisu počinjene bitne povrede odredaba kaznenog postupka na koje upiru optuženici u svojim žalbama, u povodu podnesenih žalbi, ovaj drugostupanjski sud ispitao je prvostupanjsku presudu i u skladu s odredbama članka 476. stavka 1. ZKP/08. te je našao da nije počinjena neka od povreda odredaba kaznenog postupka na koje prema članku 476. stavku 1. točki 1. ZKP/08., pazi po službenoj dužnosti, žalba optuženika u tom dijelu nije osnovana.

8. Nije u pravu optuženi Ranko Kovačević, kada navodi da je vođenjem ovog kaznenog postupka u konkretnom slučaju došlo do povrede načela "ne bis in idem", koje je

zajamčeno člankom 31. stavkom 2. Ustava RH kao i članka 4. Protokola broj 7 uz Konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. Naime, činjenica je da je optuženik rješenjem Odjela prvostupanjskog disciplinskog sudovanja Split, Ministarstva unutarnjih poslova, proglašen odgovornim zbog teže povrede službene dužnosti zbog čega mu je izrečena disciplinska kazna prestanak državne službe, a koja odluka je potvrđena odlukom odsjeka drugostupanjskog disciplinskog sudovanja, Ministarstva unutarnjih poslova od 16. veljače 2010. (listovi 2188-2206 spisa), te da se radi o istom vremenskom periodu i činjeničnom opisu. No, iz spomenutog rješenja razvidno je da je disciplinska odgovornost optuženika utemeljena na odredbama članka 99. stavka 1. Zakona o državnim službenicima i članka 112. stavka 1. točke 4. Zakona o policiji, da se postupak vodio na temelju odredbi Zakona o policiji i zakona kojima se uređuje opći upravni postupak. Predmet postupka bilo je utvrđivanje povreda službene dužnosti prema Zakonu o policiji, dakle, je li optuženik pravilno izvršavao svoje službene obveze u vezi s radnim mjestom na koje je raspoređen. Nadalje, prema sankcijama koje se mogu izreći zbog (lakše ili teže) povrede službene dužnosti iz članka 110. Zakona o policiji, jasno je da ta djela nemaju kaznenu konotaciju, jer su sankcije usko vezane upravo uz obavljanje državne službe (zaustavljanje napredovanja u službi, premještanje na drugo radno mjesto, uvjetna kazna prestanka državne službe, prestanak državne službe). Prema tome, okolnost da je optuženik u disciplinskom postupku sankcioniran zbog istog događaja, narav disciplinskog postupka i u tom postupku kažnjivog djela te težina kazne koja je optuženiku izrečena u tom postupku (tzv. "mjerila Engel" ESLJP) ne daje osnova za zaključak da je povrijeđeno pravilo ne bis in idem iz članka 4. stavka 1. Protokola broj 7. Konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda ("Narodne novine – Međunarodni ugovori" broj 18/97.) odnosno odredba članka 12. stavka 1. ZKP/08.

8.1. Također optuženi Ranko Kovačević smatra da je u odnosu na njega ostvarena povreda kaznenog zakona jer da je bio u zabludi o biću djela, da nije bio svjestan da jastozi nisu vraćeni u more, pa tako niti svjestan da potpisuje nešto što ne odgovara istini, te da nije počinio kazneno djelo krivotvorenja službene isprave. No, na taj način optuženik zapravo pobija činjenično stanje utvrđeno prvostupanjskom presudom, pa će se ti navodi razmatrati pod žalbenom osnovom pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

8.2. Optuženi Miroslav Slavić samo u uvodu žalbe navodi da se žali i zbog povrede kaznenog zakona, no iz daljnjih žalbenih navoda proizlazi kako zapravo smatra da je činjenično stanje pogrešno utvrđeno.

8.3. Slijedom navedenog, nisu osnovane žalbe optuženog Ranka Kovačevića i optuženog Miroslava Slavića zbog povrede kaznenog zakona, a ni ovaj sud pri ispitivanju pobijane presude nije našao da su počinjene povrede zakona na koje kao sud drugog stupnja pazi po službenoj dužnosti prema članku 476. stavku 1. točkama 1. i 2. ZKP/08.

9. Svi optuženici žalbu podnose i iz žalbene osnove pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te u svojim žalbama zapravo preocjenjuju i analiziraju provedene dokaze drugačije od prvostupanjskog suda pa zaključuju da je činjenično stanje od strane prvostupanjskog suda pogrešno utvrđeno.

9.1. No, suprotno takvim žalbenim navodima, prvostupanjski sud je na temelju sveobuhvatne analize svih provedenih dokaza, cijeneći ih pojedinačno te u njihovoj ukupnosti, i po ocjeni ovog drugostupanjskog suda osnovano zaključio da su optuženici počinili kazneno djelo opisano pod točkom I. pobijane presude, a za svoj zaključak dao je valjane i jasne razloge.

9.2. Suprotno žalbenim navodima optuženog Miroslava Slavića, sud prvog stupnja nakon što je detaljno analizirao snimljene razgovore koje je optuženik vodio sa svojom djevojkom i sa optuženim Ivicom Karoglanom, osnovano je zaključio da iz istih jasno proizlazi da se razgovori vode upravo oko inkriminiranih jastoga, a ne nekih drugih kako to žalitelj nastoji prikazati. Zaključak optuženika koji iznosi u žalbi, da iz razgovora optuženog Miroslava Slavića s njegovom djevojkom proizlazi da se on u tom razgovoru očito istoj hvali, da nije jasno što je svojoj djevojci govorio, da tu spominje i škampe, nije osnovan, jer iz razgovora jasno proizlazi da govori upravo o konkretnim jastozima, a što je prvostupanjski sud ispravno zaključio i obrazložio pod točkama 16.8. i 16.9. pobijane presude. Isto se odnosi i na razgovor optuženika s optuženim Ivicom Karoglanom, koji je prvostupanjski sud također detaljno analizirao pod točkom 17.1. pobijane presude, pa je te razgovore pravilno povezao i s iskazom svjedoka Antuna Šantića, koji je rekao da je potpisao zapisnik, ali da nije vidio da bi jastozi bili bačeni u more.

9.3. Iz istih razloga nije u pravu niti optuženi Igor Sarađen kada navodi da nije izveden niti jedan dokaz iz kojeg bi nedvojbeno proizlazilo da je on počinio kazneno djelo za koje je proglašen krivim. Naime, nesporno iz dokumentacije u spisu, rasporeda rada, proizlazi da su svi optuženici predmetnog dana bili na plovilu "Sv. Mihovil", da su od ribara Šantića oduzeli jastoge, da su svi potpisali zapisnik o vraćanju privremeno oduzetog ulova u more, dok iz snimljenih razgovora proizlazi da ulov nisu vratili u more, iz čega je jasno i pravilno prvostupanjski sud utvrdio da je zapisnik krivotvoren, i da je optuženik počinio kazneno djelo krivotvorenja službene isprave za koje ga je proglasio krivim, pa ovdje ne dolazi u obzir primjena pravila "in dubio pro reo", kako to pogrešno smatra žalitelj.

9.4. Optuženi Zdravko Rogošić navodi kako smatra da ne postoji niti zatvoreni krug indicija iz kojeg bi se moglo zaključiti o njegovoj odgovornosti jer da svi optuženici u svojim obranama navode kako su jastozi vraćeni u more, da nema dokaza o postojanju zajedničkog dogovora između optuženika da se jastozi ne vrate u more, te da budući je otpao dio optužbe koji se odnosi na zlouporabu položaja i ovlasti, ostaje dvojbeno zbog čega bi optuženici uopće krivotvorili zapisnik o vraćanju ulova u more.

9.4.1. No, obrane optuženika u kojima svi govore da su jastozi vraćeni u more, opovrgnute su upravo snimljenim razgovorima iz kojih jasno i bez ikakve dvojbe proizlazi da jastozi nisu vraćeni u more, već da su ih optuženici zadržali i raspodijelili između sebe, uz činjenicu da su inkriminiranog dana svi bili na brodu i potpisali zapisnik o vraćanju ulova u more, da je bio prisutan i svjedok Antun Šantić, koji je također potpisao zapisnik, no koji je rekao da nije vidio da su optuženici jastoge vratili u more. Isto tako, nije od utjecaja na kaznenu odgovornost optuženika zbog kaznenog djela krivotvorenja isprava, činjenica da je u odnosu na kazneno djelo zlouporabe položaja i ovlasti iz članka 337. stavka 1. KZ/97., nastupila zastara kaznenog progona, jer nije sporno, iz provedenih dokaza, da su jastoge optuženici zadržali za sebe, a svojim potpisima ovjerili zapisnik u kojem je navedeno da su isti vraćeni u more.

9.5. Optuženi Ranko Kovačević smatra da je prvostupanjski sud pogrešno cijenio iskaz svjedoka Antuna Šantića, koji je, kako optuženik tvrdi, na raspravi rekao da su jastozi vraćeni u more, no takav zaključak nije istinit. Prvostupanjski sud pod točkama 14. - 14.3. citira iskaz svjedoka Šantića, gdje je naveo da nije vidio da bi optuženici jastoge vratili u more, takav iskaz ocjenjuje vjerodostojnim i uvjerljivim, stavljajući ga u kontekst s drugim provedenim dokazima, a pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja nije dovedena u pitanje niti daljnjim žalbenim navodima optuženika u kojima vrši preocjenu dokaza.

9.6. Također niti žalbenim navodima optuženog Ivica Karoglana nisu dovedeni u pitanje zaključci prvostupanjskog suda, i to zbog istih razloga koji su već navedeni u ranijem djelu ovog obrazloženja u odnosu na ostale optuženike. Vezano za iskaz svjedoka Šantića, suprotno žalbenim navodima, ispravno je prvostupanjski sud njegov iskaz doveo u vezu sa snimljenim razgovorima koje je vodio optuženi Miroslav Slavić sa svojom djevojkom i ovim optuženikom, te izveo pravilan zaključak o njihovoj krivnji za kazneno djelo opisano pod točkom I. pobijane presude. Što se tiče kvalitete preslušanih snimki, na koju se također žalitelj poziva, po ocjeni ovog drugostupanjskog suda, ista je zadovoljavajuća i iz istih se jasno čuje što sudionici razgovora govore.

9.7. Slijedom navedenog, žalbe svih optuženika zbog žalbene osnove pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja su neosnovane.

10. Kako optuženi Miroslav Slavić i optuženi Zdravko Rogošić u žalbi samo navode da se žale i na kaznu, no istu žalbenu osnovu zapravo ne obrazlažu, dok se drugi optuženici na kaznu ne žale, ovaj drugostupanjski sud je postupio sukladno odredbi članka 478. ZKP/08. Ispitujući osnovanost odluke o kaznenoj sankciji povodom izjavljenih žalbi ovaj sud je ocijenio kako je sud prvog stupnja pravilno utvrdio i procijenio sve okolnosti koje su, u smislu članka 47. stavka 1. KZ/11., od utjecaja da kaznena sankcija po vrsti ili mjeri bude lakša ili teža za počinitelje, pa je tako ispravno kao olakotne okolnosti Miroslavu Slaviću, Igoru Sarađenu, Zvonku Rogošiću i Ranku Kovačeviću cijenio neosuđivanost prije i nakon počinjenja ovog kaznenog djela, a svim optuženicima primjeren i korektan odnos prema sudu, uredne osobne i obiteljske prilike, protek vremena od počinjenja kaznenog djela pa do presuđenja, čemu sami nisu doprinijeli, a kao otegotne okolnosti svim optuženicima to što su policijski službenici koji su dužni štiti pozitivne zakonske propise više od običnih građana, te Ivici Karoglanu još i raniju osuđivanost.

10.1. Slijedom iznesenog, i po ocjeni ovog suda upravo se kazna zatvora u trajanju od po 6 mjeseci u odnosu na svakog optuženika, ukazuje primjerenom kako počinjenom djelu, tako i ličnosti počinitelja, stupnju krivnje s kojom je djelo počinjeno i procjeni društvene opasnosti od ovakvih kaznenih djela te će se istom u cijelosti ostvariti svrha kažnjavanja propisana člankom 41. KZ/11. Kada se uz to imaju u vidu i utvrđene brojne olakotne okolnosti na strani svih optuženika, nije nužno, radi ostvarenja svrhe kažnjavanja, da izrečena kazna zatvora bude izvršena već se s velikom izvjesnošću može predvidjeti kako će se i primijenjenom uvjetnom osudom, s rokom provjeravanja od 1 godine, u dovoljnoj mjeri izraziti društvena osuda zbog počinjenog kaznenog djela, utjecati na optuženike da više ne čine kaznena djela, te jačati povjerenje građana u pravni poredak utemeljen na vladavini prava i na taj način utjecati na druge osobe da ne čine kaznena djela kroz jačanje svijesti o pogibeljnosti i štetnosti činjenja kaznenih djela i o opravdanosti kažnjavanja.

11. Optuženi Zdravko Rogošić žali se na odluku o troškovima kaznenog postupka, te smatra da je iznos paušalne svote od strane prvostupanjskog suda previsoko odmjereno i da bi plaćanjem iznosa navedenog troška bila ugrožena njegova egzistencija kao i njegove obitelji koju uzdržava, dok optuženi Igor Sarađen smatra da je trebao biti oslobođen od optužbe, pa time i plaćanja troškova kaznenog postupka. Sud prvog stupnja je pod točkom 26. pobijane presude dao detaljne i jasne razloge zbog kojih je optuženima naložio da plate upravo iznos od 500,00 eura na ime paušala, a to su složenost i trajanje kaznenog postupka, broj održanih ročišta i imovno stanje optuženika (imaju redovna mjesečna primanja, pokretnu i nepokretnu imovinu), tako da je i po ocjeni ovog drugostupanjskog suda navedeni iznos, suprotno žalbenim navodima, pravilno odmjereno, te da plaćanjem dosuđenog iznosa neće biti ugrožena njihova egzistencija, kao niti egzistencija njihovih obitelji.

12. Slijedom navedenog, na temelju članka 482. i članka 486. ZKP/08., odlučeno je kao pod točkama I. i II. izreke ove presude.

U Zagrebu, 9. rujna 2025.

Predsjednik vijeća:
Željko Horvatić

Broj zapisa: **9-30887-ccb18**

Kontrolni broj: **0f46b-04526-928ed**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki kazneni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.